

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากึ่งทดลอง (quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและการลดความรู้สึกไม่แน่นอนในสตรีที่ได้รับการชูดมดลูกแบบแยกส่วน

ลักษณะของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสตรีที่มาพบแพทย์ด้วยอาการเลือดออกผิดปกติจากโพรงมดลูกที่คลินิกนรีเวช โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และแพทย์นัดมาชูดมดลูกแบบแยกส่วน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางโดย power analysis ที่ α .05 effect size .70 (Polit & Hungler, 1999) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย จัดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 ราย ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

1. สตรีที่มีภาวะมีเลือดออกผิดปกติจากโพรงมดลูกและแพทย์วินิจฉัยโดยการชูดมดลูกแยกส่วน
2. สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้
3. มีการรับรู้และสติสัมปชัญญะดีและสามารถสื่อความหมายเข้าใจกันได้
4. มีสภาพที่พร้อมจะให้ข้อมูลและพร้อมที่จะรับข้อมูลเพื่อการเรียนรู้รวมทั้ง ยินดีให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้

การจัดเข้ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติข้างต้นแล้วจัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มควบคุม หมายถึงกลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจวัตรจากเจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำ ก่อน/หลังทำหัตถการ. จำนวน 20 รายแรก

กลุ่มทดลอง หมายถึงกลุ่มนี้ได้รับการสอนจากผู้วิจัย จำนวน 20 รายหลัง

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มควบคุมก่อนซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจวัตรจากเจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลังทำหัตถการให้เสร็จสิ้นก่อน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะจัดกระทำการสอนอย่างมีแบบแผนในกลุ่มทดลอง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเพื่อการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด โดยการจับคู่กลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. อายุต่างกันไม่เกิน 5 ปี
2. การศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา/อนุปริญญา อุดมศึกษา
3. การมีหรือไม่มีประสบการณ์ได้รับการชูดมดลูก
4. สถานภาพโสด หรือแต่งงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน การวินิจฉัยโรค ประสบการณ์การได้รับการชูดมดลูก ประวัติมะเร็งในครอบครัว การได้รับข้อมูลที่ได้รับจากแพทย์ก่อนการชูดมดลูก ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลอื่น / แหล่งอื่นที่ไม่ใช่บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ความคิดเห็นเกี่ยวกับการชูดมดลูก ความต้องการการดูแลและการช่วยเหลือที่จำเป็นในการชูดมดลูก อาการที่พบก่อนการชูดมดลูก

1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอาศัยแนวคิดการดูแลตนเองเมื่อเกิดภาวะเบี่ยงเบนสุขภาพ ตามทฤษฎีการพยาบาลของโอเร็ม ประกอบด้วยคำถาม 22 ข้อ คะแนนอยู่ระหว่าง 0 ถึง 22 คะแนน โดยครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้คือ

1) เสาะแสวงหาบริการด้านการรักษาพยาบาล	จำนวน	3	ข้อ
2) รับรู้สนใจผลของพยาธิสภาพ	จำนวน	2	ข้อ
3) ปฏิบัติตามแผนการรักษา การวินิจฉัยการฟื้นฟู และป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ	จำนวน	10	ข้อ
4) รับรู้สนใจที่จะคอยปรับและป้องกันความไม่สุขสบายจากผลข้างเคียงของการรักษาหรือจากโรค	จำนวน	3	ข้อ

- 5) ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย
และการรักษา จำนวน 2 ข้อ
- 6) เรียนรู้ที่จะอยู่กับผลของพยาธิสภาพของโรค ในภาวะที่เป็นอยู่ รวมทั้งผล
ของการวินิจฉัยและการรักษา จำนวน 2 ข้อ

โดยให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ มีความหมายดังนี้

ปฏิบัติ	หมายถึง	ผู้ตอบมีการปฏิบัติเป็นประจำ หรือปฏิบัติ กิจกรรมนั้นอยู่เสมอ หรือปฏิบัติกิจกรรมนั้น ทุกครั้ง
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนั้นเลยหรือปฏิบัติ ในกิจกรรมนั้นๆ ไม่ได้

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ปฏิบัติ	1	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	0	คะแนน

การแปลผลคะแนน

คะแนนสูง หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ดี / เหมาะสม

คะแนนต่ำ หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ไม่ดี / ไม่เหมาะสม

1.3 แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอน โดยดัดแปลงมาจากของนิตยา (2536) เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง แบบวัดประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 24 ข้อ โดยมีองค์ประกอบของความรู้สึกไม่แน่นอน 4 ด้าน คือความคลุมเครือเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษา จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 คะแนนรวมอยู่ในช่วง 9-45 คะแนน ด้านความ ซ้ำซ้อนของการรักษาและระบบการดูแล จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 10, 11, 12, 13, 14 คะแนนรวมอยู่ในช่วง 5-25 คะแนน ด้านการขาดข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาที่ได้รับ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 15, 16, 17, 18, 19, 20 คะแนนรวมอยู่ในช่วง 6-30 คะแนน ด้านการไม่สามารถทำนายการเจ็บป่วยและการรักษาจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ข้อ 21, 22, 23, 24 คะแนนอยู่ในช่วง 4-20 คะแนน

ลักษณะของคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) มีความหมายทั้งทางบวกและทางลบ คะแนนรวมทั้งสิ้นอยู่ระหว่าง 24-120 คะแนน โดยมีเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน ดังนี้

ความรู้สึกไม่แน่นอน	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
	คะแนน	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
เฉยๆ หรือไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลคะแนน

คะแนนสูง หมายถึง มีความรู้สึกไม่แน่นอนมาก

คะแนนต่ำ หมายถึง มีความรู้สึกไม่แน่นอนน้อย

2. เครื่องมือดำเนินการวิจัยประกอบด้วย

2.1 แผนการสอนผู้ป่วยเรื่องการดูแลตนเองก่อนและหลังการชูดมดลูก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนตำรา วารสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมผู้ป่วย ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วย เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยซักถาม การให้กำลังใจและความเชื่อมั่น จากนั้นประเมินความพร้อมของผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก่อนการสอนทุกครั้ง โดยประเมินจากการแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง การพูดจาโต้ตอบ ลักษณะของอารมณ์และการรับรู้ของผู้ป่วย เพื่อส่งเสริมความพร้อมในการเรียนของผู้ป่วย

ขั้นตอนที่ 2 การให้ความรู้ ซึ่งการให้ความรู้ แบ่งเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการชูดมดลูก บอกวัตถุประสงค์ของการชูดมดลูก การเตรียมตัวในการมาชูดมดลูก (การทำความสะอาดร่างกาย การงดน้ำงดอาหาร การเตรียมอุปกรณ์คือผ้าอนามัยแบบห่วง การเตรียมค่าใช้จ่าย) ขั้นตอนและกระบวนการในการมาชูดมดลูกแบบผู้ป่วยนอก (การถอดฟันปลอม การไม่นำของมีค่าและเครื่องประดับเข้าห้องผ่าตัด รวมทั้งการพาญาติมาด้วยในวันที่มาชูดมดลูก) การดูแลหลังชูดมดลูกและการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน ในการสอนครั้งนี้ จะมีการสาธิตและให้ผู้ป่วยสาธิตย้อนกลับถึงวิธีการใช้ผ้าอนามัยแบบห่วงด้วย

ระยะที่ 2 ระยะก่อนกลับบ้าน ในวันที่มาชูดมดลูก ให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวหลังชูดมดลูกและเมื่อกลับไปอยู่บ้าน โดยการทบทวนความรู้และสอนซ้ำในส่วนที่ขาด (การบรรเทาความเจ็บปวดหลังชูดมดลูก การรับประทานยา การรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ การป้องกันการติดเชื้อ การมีเพศสัมพันธ์ การออกกำลังกาย การมาฟังผลชิ้นเนื้อและมาตรวจตามนัด)

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผล แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การประเมินผล การสอนและการประเมินผลผลลัพธ์โดยใช้แบบสอบถาม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรงของเนื้อหา (Validity)

ผู้วิจัยนำแผนการสอน ภาพพลิกและคู่มือปฏิบัติตัวก่อนและหลังการชูดมดลูก แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง แบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอน ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยขอความร่วมมือจากทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วย

- 1) แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางสูติ-นรีเวช 1 ท่าน
- 2) พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลสูติ-นรีเวช 1 ท่าน
- 3) อาจารย์พยาบาลที่เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลสูติ-นรีเวช 1 ท่าน
- 4) พยาบาลที่หน่วยให้คำแนะนำก่อนหลังหัตถการ 1 ท่าน
- 5) อาจารย์พยาบาลที่ชำนาญทางทฤษฎีการพยาบาลไอเอ็ม 1 ท่าน

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาพิจารณา ปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้ในผู้ป่วยที่ได้รับการชูดมดลูกแบบผู้ป่วยนอกหลังจากนั้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข กอนนำไปใช้จริง

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการดูแลตนเอง และแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอน ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาช (Cronbach alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอน 0.76 และคำนวณหาความเชื่อมั่นวิธีคูเดอริชาร์ดสัน KR-20 (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง 0.78

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ เพื่อชี้แจงรายละเอียดและขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 พบหัวหน้าพยาบาลหน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลังทำหัตถการ เพื่อชี้แจงรายละเอียด ขอคำแนะนำในการสำรวจคุณสมบัติของประชากรตัวอย่าง และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 พบผู้ป่วยซึ่งคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ในวันที่มาพบแพทย์ครั้งแรกตามวันเวลาที่กำหนดของการคัดเลือกเข้ากลุ่มทดลองและควบคุม ซึ่งก่อนกลับบ้านกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะมารับคำแนะนำการปฏิบัติตัว ก่อนและหลังการชูดมดลูกที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลัง ทำหัตถการ

1.4 คัดเลือกผู้ช่วยวิจัยตามคุณสมบัติ ดังนี้ คือ 1) เพศหญิง 2) มีความตั้งใจ และเอาใจใส่ที่จะช่วยแนะนำผู้ป่วยในการใช้แบบสอบถาม 3) มีมนุษยสัมพันธ์ดี 4) ยินดีให้ความร่วมมือ และอยู่ได้จนสิ้นสุดโครงการวิจัย จากการคัดเลือกได้ผู้ช่วยวิจัยเป็นพยาบาลวิชาชีพ ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย อธิบายเกี่ยวกับการใช้แบบสอบถาม วิธีการและเวลาที่นำแบบสอบถามไปใช้ หลังจากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้ช่วยวิจัยซักถามข้อสงสัย ผู้ช่วยวิจัยอธิบายจนผู้ช่วยวิจัยเข้าใจ และทดลองนำแบบสอบถามไปใช้และติดตามผลโดยผู้วิจัย

2. ขั้นทดลอง

โดยผู้วิจัยได้จัดกระทำกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

2.1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ในกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยสอนอย่างมีแบบแผน และกลุ่มตัวอย่างที่เจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลัง ทำหัตถการสอน โดยก่อนการสอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้ให้ผู้ช่วยวิจัยประเมินความรู้สึกไม่แน่นอน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 08.00-16.00 น.

2.2 ผู้ช่วยวิจัยหรือเจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลัง ทำหัตถการเข้าพบกลุ่มตัวอย่างพร้อมแนะนำตนเอง ตลอดระยะเวลาการทำวิจัย ผู้ช่วยวิจัยหรือเจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลัง ทำหัตถการแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ทราบ ซึ่งการแนะนำตนเองของผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลัง ทำหัตถการได้บอกว่าการวิจัยครั้งนี้ ได้ต้องพบกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งหมด 3 ครั้ง หลังจากนั้นขอความร่วมมือจากผู้ป่วยที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย และพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมวิจัย ดังนี้ โดยมีการลงนามของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย และผู้ป่วยสามารถปฏิเสธหรือไม่ให้ข้อมูลได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องบอกเหตุผลให้ผู้วิจัยทราบ และให้ข้อมูลว่าจะไม่มีผลต่อการดูแลรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับ

2.3 เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยหรือเจ้าหน้าที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลัง ทำหัตถการ สัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป พร้อมบันทึกข้อมูลทั่วไปจากการสัมภาษณ์และจากแฟ้มประวัติ แล้วประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนจากแบบสอบถามโดยผู้ช่วยวิจัย ซึ่งในการประเมินผลการประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนและพฤติกรรมการดูแลตนเอง จะให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.4 วิธีการเก็บข้อมูล ดังรายละเอียดตามแผนภาพที่ 2

กลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนจากผู้วิจัย โดยผู้ป่วยมีการพบปะกับผู้วิจัยจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้ คือ

ครั้งแรก พบผู้ป่วยในวันที่ผู้ป่วยมาตรวจครั้งแรกและแพทย์นัดชุดมดลูก ซึ่งในวันดังกล่าวผู้วิจัยได้เข้าไปพบผู้ป่วยที่ห้องให้คำปรึกษารายในหน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลังทำหัตถการ โดยแนะนำตนเอง แสดงความสนใจต่ออาการ การรักษาที่จะได้รับและพร้อมที่จะเป็นแหล่งข้อมูลสุขภาพและเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ ก่อนการสอนผู้วิจัยประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนจากแบบสอบถามและความรู้ก่อนโดยการซักถามก่อนสอน หลังจากนั้นได้สอนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การเตรียมตัวในการมาชุดมดลูก ขั้นตอนและกระบวนการในการมาชุดมดลูกการดูแลหลังชุดมดลูก การดูแลตนเองเมื่อกลับบ้าน หลังจากการสอนเสร็จสิ้นจะแจกคู่มือการดูแลตนเองก่อนและหลังการชุดมดลูกให้อ่านก่อนหนึ่งรอบ แล้วเปิดโอกาสให้ซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจและสงสัย ก่อนนำกลับไปอ่านทบทวนที่บ้าน พร้อมใบบันทึกการเตรียมตัวของผู้ป่วย จากใบบันทึกที่มีในคู่มือและแนะนำให้ผู้ป้วยนำคู่มือมาด้วยในวันที่มาชุดมดลูก

ครั้งที่สอง พบผู้ป่วยในวันที่ผู้ป่วยมาชุดมดลูก ผู้วิจัยได้พบผู้ป่วยสองครั้ง ครั้งแรก พบผู้ป่วยที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลังทำหัตถการ เพื่อดูความพร้อมในการเตรียมตัวของผู้ป่วย จากใบบันทึกในคู่มือก่อนเข้าห้องผ่าตัด ครั้งที่สองพบผู้ป่วยหลังจากออกจากห้องพักรฟื้น หรือก่อนกลับบ้าน โดยเน้นการสอนเกี่ยวกับการดูแลตนเองหลังชุดมดลูกและการดูแลตนเองเมื่อกลับไปอยู่บ้าน รวมทั้งการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งก่อนการสอนจะซักถามเกี่ยวกับรายละเอียดและเนื้อหาของคู่มือที่ได้แจกในครั้งแรกเพื่อประเมินความรู้ของผู้ป่วย ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่ได้อ่านคู่มือมาก็เริ่มสอนการดูแลตนเองหลังชุดมดลูกตามแผนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้ป้วยนำคู่มือกลับไปอ่านที่บ้าน และบันทึก

ปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมแนวทางการแก้ไขในใบบันทึกหลังคู่มือ พร้อมประเมินความรู้สึก ไม่แน่นอนจากแบบสอบถามหลังการสอนเสร็จสิ้น

ครั้งที่สาม พบผู้ป่วยในวันที่ผู้ป่วยกลับมาพบแพทย์ตามนัดและฟังผลชิ้นเนื้อ ภายหลังจากชุดมดลูกประมาณ 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยจะประเมินพฤติกรรม การดูแลตนเอง และความรู้สึก ไม่แน่นอนก่อนผู้ป่วยพบแพทย์ ที่แผนกผู้ป่วยนอก หน้าห้องตรวจนรีเวชวิทยา ก่อนที่ผู้ป่วยจะพบแพทย์เพื่อฟังผล

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนการสอนตามกิจวัตรจากเจ้าหน้าที่ ที่หน่วยก่อน/หลังทำหัตถการโดยผู้วิจัยได้พบผู้ป่วย ดังนี้ คือ

ครั้งแรก พบผู้ป่วยในวันที่ผู้ป่วยมาตรวจครั้งแรก เพื่อนัดมาชุดมดลูก ซึ่งในวันดังกล่าว ผู้ช่วยวิจัยได้เข้าไปพบผู้ป่วยที่ห้องให้คำปรึกษาภายในหน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลังทำหัตถการ ด้วยการแนะนำตนเอง แสดงความสนใจต่ออาการ การรักษาที่จะได้รับและพร้อมที่จะเป็นแหล่งข้อมูลสุขภาพที่ปรึกษาให้ความรู้ ซึ่งก่อนการสอนจะประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนจากแบบสอบถาม และความรู้ก่อนโดยการซักถามการสอน หลังจากนั้นจะสอนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การเตรียมตัวในการมาชุดมดลูก ขั้นตอนและกระบวนการในการมาชุดมดลูก การดูแลหลังชุดมดลูก การดูแลตนเอง เมื่อกลับบ้าน หลังจากการสอนเสร็จสิ้นจะแจกแผ่นพับการดูแลตนเองก่อนและหลังการชุดมดลูกให้นำกลับไปอ่านที่บ้าน

ครั้งที่สอง พบผู้ป่วยในวันที่ผู้ป่วยมาชุดมดลูก ผู้ช่วยวิจัยได้พบผู้ป่วยสอง ครั้งแรกพบผู้ป่วยที่หน่วยให้คำแนะนำก่อน/หลังทำหัตถการ เพื่อดูการเตรียมตัวของผู้ป่วยก่อนเข้าห้องผ่าตัด ครั้งที่สองพบผู้ป่วยหลังจากออกจากห้องพักฟื้น เพื่อประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนจากแบบสอบถาม

ครั้งที่สาม พบผู้ป่วยในวันที่ผู้ป่วยกลับมาพบแพทย์ตามนัดและฟังผลชิ้นเนื้อ ภายหลังจากชุดมดลูก โดยทั่วไปแพทย์นัดประมาณ 1 สัปดาห์ ผู้ช่วยวิจัยได้ประเมินพฤติกรรม การดูแลตนเอง และความรู้สึกไม่แน่นอนก่อนผู้ป่วยพบแพทย์ ที่แผนกผู้ป่วยนอก หน้าห้องตรวจนรีเวช

2.5 นำคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนที่ได้จากการประเมินครั้งแรก ครั้งที่สองและครั้งที่สาม และนำคะแนนพฤติกรรม การดูแลตนเองที่ได้จากการประเมินหลังการชุดมดลูกเพื่อวินิจฉัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มาทำการวิเคราะห์

3.ขั้นประเมินผล

การประเมินผล แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การประเมินผลการสอนและการประเมินผลลัพธ์โดยใช้แบบสอบถาม ดังนี้ คือ

1) การประเมินผลการสอน จะประเมินผลการสอนทั้งหมด 2 ครั้ง คือ ครั้งแรก ประเมินผลหลังการสอนระยะที่หนึ่ง โดยการซักถามเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนการชูดมดลูก ขั้นตอนในวันที่มาชูดมดลูกตลอดจนการดูแลตนเองหลังชูดมดลูก ผู้ป่วยสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนด และระบุความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ว่าเป็นอย่างไร ครั้งที่สองประเมินหลังการสอนระยะที่สอง โดยใช้วิธีการเดียวกันเพื่อเปรียบเทียบ

2) การประเมินผลลัพธ์โดยใช้แบบสอบถาม จะประเมินทั้งหมด 3 ครั้ง คือ ครั้งแรก ประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนของผู้ป่วยก่อนการสอน ครั้งที่สองประเมินประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนซ้ำหลังการชูดมดลูก ครั้งที่สามประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนและพฤติกรรมดูแลตนเองในวันที่แพทย์นัดมาตรวจและฟังผลชิ้นเนื้อ เพื่อพิจารณาว่าผู้ป่วยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดูแลตนเองและความรู้สึกไม่แน่นอนอย่างไร ส่วนในการใช้แบบสอบถามผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัยดำเนินการแนะนำวิธีการใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ป่วยตอบเองและดำเนินการ เก็บรวบรวมส่งคืนผู้วิจัย แต่ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่เข้าใจคำถามผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้อธิบายจนผู้ป่วยเข้าใจ

2.2 ภาพพลิก ประกอบไปด้วย ขั้นตอนและกระบวนการในการชูดมดลูกแบบแยกส่วนแบบผู้ป่วยนอก รวมทั้งการดูแลตนเองก่อน/หลังการชูดมดลูกและเมื่อกลับไปอยู่บ้านซึ่งผู้วิจัยจะใช้ในระหว่างให้ความรู้

2.3 คู่มือการดูแลตนเองสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการชูดมดลูกแบบแยกส่วน เป็นคู่มือที่ผู้วิจัยแจกให้ผู้ป่วยภายหลังการสอนครั้งแรก สำหรับเป็นแนวทางในการดูแลตนเองที่ถูกต้อง เนื้อหาของคู่มือประกอบด้วย

2.3.1 การดูแลตนเองก่อนชูดมดลูกได้แก่ การเตรียมตัวมาชูดมดลูกแบบผู้ป่วยนอกในเรื่อง การทำความสะอาดร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ การงดน้ำและอาหาร เตรียมเงินค่าชูดมดลูก การมีญาติมาด้วยเพื่อช่วยดูแลสิ่งของมีค่าขณะชูดมดลูกและพาผู้ป่วยกลับบ้าน ถอดฟันปลอมหรือเครื่องประดับก่อนเข้าห้องผ่าตัด ไม่แต่งหน้าหรือทาเล็บ และถ้าไม่สามารถมาชูดมดลูกได้ตามนัดให้โทรติดต่อล่วงหน้าเพื่อความสะดวกในการนัดครั้งต่อไป พร้อมทั้งไปบันทึกในการเตรียมตัวของผู้ป่วย

2.3.2 การปฏิบัติตัวหลังชูดมดลูกและเมื่อกลับไปอยู่บ้าน ได้แก่ การป้องกันการติดเชื้อ การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การมีเพศสัมพันธ์ การรับประทานยา การสังเกตอาการผิดปกติต่างๆ การมาตรวจตามนัด และการมาฟังผลชิ้นเนื้อ พร้อมทั้งไปบันทึกปัญหาที่เกิดขึ้นหลังชูดมดลูกและแนวทางการแก้ปัญหา

- กำหนดการ
ประเมินผู้ป่วย

กลุ่มทดลอง

กลุ่มควบคุม

- ครั้งแรก
ในวันที่มาตรวจ

ภาพประกอบ 2 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แจกแจงความถี่ จำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไป และเปรียบเทียบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
2. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการชูดมดลูกแบบแยกส่วน โดยใช้สถิติ Independent t-test
3. เปรียบเทียบคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการชูดมดลูกแบบแยกส่วน โดยใช้สถิติ Independent t-test
4. เปรียบเทียบความรู้สึกไม่แน่นอนหลังการชูดมดลูกแบบแยกส่วน ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Pair- t-test